

VOOR ONZE VROUWEN

ONDER REDACTIE VAN MEVROUW

J. M. WESTERBRINK-WIRTZ

MOTIEVEN BIJ DE OPVOEDING.

In zijn verhaal „Nazomer” vertelt Jorgen Falk Rönne, de bekende schrijver, ons over een ouden, deftigen rector, die in het herstelingsoord, waar hij terwille van zijn gezondheid vertoefde, een laten bloei beleefde. Er gebeurt niets verkeerd in dit boek; het gehele verhaal is doordrenkt van den humor, die alles, wat Falk Rönne schrijft, tot zulke prettige lectuur maakt. Alleen klinkt in deze geschiedenis af en toe een stille weemoed door om hetgeen verzuimd en nooit weer in heele verhaal is doordrenkt van den humor, te halen is. Het duidelijkst hooren we dit, wanneer de rector op een stille wandeling terugdenkt aan zijn jeugd.

Hij was „de zoon der weduwe”, zooals hij het zelf uitdrukt. Hoewel zijn moeder hem later eenig kapitaal naliet, leefden ze voor zijn besef, toen hij een kind was, aan den rand van de armoede. Zijn moeder vond het n.l. noodig, hem steeds weer tot zuinigheid te manen. Als een vriendje hem eens verleid heeft tot geen zwaardere kwajongensstreek dan het rooken van een verboden sigaar, mag hij voortaan geen gezelschap van andere jongens meer genieten.

Zoo groeit hij op tot een geknot menschenkind; ook in zijn studentenjaren ziet hij geen kans, met anderen vriendschap te sluiten. Natuurlijk weet hij later, in een soort onbewust verweer, zijn levenshouding als de eenig juiste, die hem verheft boven zijn medemenschen. Pas als hij, noodgedwongen, buiten het gareel moet gaan, ontvalt hem die zekerheid, en beziet hij het eigen leven kritisch.

Hield zijn moeder niet van haar kind?

Hij antwoordt zichzelf op die vraag: „Natuurlijk had ze van haar jongen gehouden, maar haar liefde werd zoo overschaduwd door angst, dat ze slechts moeilijk kon bloeien, in elk geval slechts een kleine, bleeke bloem zonder geur en kleur voortbrengen.”

Wij zijn zeker wel geneigd te zeggen, dat iets dergelijks tegenwoordig niet meer voorkomt. Dat de jeugd eerder te veel vrijheid geniet, dan dat ze uit angst te strak gehouden wordt. En dan hebben we bijna voor 100 pCt. gelijk. Bijna.....

Zijn er ook tegenwoordig nog niet christenen, die den angst baas laten in hun leven? Ook bij de opvoeding van hun kinderen? Angst voor de cultuur, angst voor de wereld?

En ook zij hebben voor bijna 100 pCt. gelijk. Maar weer zeg ik nadrukkelijk: bijna.

Want angst is nu eenmaal een zeer slechte leidman bij de opvoeding, ook al meent degene, die hem volgt, het nog zoo goed.

Want wat gebeurt er, wanneer we louter uit angst het leven onzer kinderen inperken binnen te enge grenzen? Een van beiden: of die kinderen verschrompelen als onze rector, of ze zien, dat het heusch zoo erg nog niet is, en zoeken zelf de ruimte. En natuurlijk gaan ze dan hierbij te ver.

Ik weet heel goed, dat wie iets dergelijks zegt veel gevaar loopt misverstaan te worden. Maar ik kan toch niet nalaten het te zeggen, omdat ik in de gesprekken en de artikelen over de hedendaagsche jeugd veel vaker den toon van angst dan den toon van liefde hoor. En omdat hieruit, naar mijn innige overtuiging, alleen maar vervreemding tusschen jeugd en ouderdom kan geboren worden.

Het maakt zoo heel veel verschil, door welke motieven we geleid worden bij de opvoeding onzer kinderen. Twee kunnen hetzelfde

'S NACHTS GEEN SLAAP, OVERDAG GEEN RUST.

Nu zenuwreumatiek verdwenen.

Tot goed voorbeeld van anderen, die misschien aan dezelfde kwaal zouden kunnen lijden waaraan zij zelf leed, schrijft een dankbare vrouw ons als volgt:

„Het vorige jaar kreeg ik een ernstigen aanval van zenuwpijnen in het been; overdag vond ik geen rust, 's nachts kon ik niet slapen, om maar niet verder te spreken van de intense pijnen die ik leed. Verschillende middelen brachten mij weinig of geen verlichting, tot een vriendin mij aanraade Kruschen te probeeren, omdat zijzelf er 'succes mee, had gehad toen zij op dezelfde manier leed als ik. Ik ben nu zoo dankbaar dat ik haar raad opvolgde! Vanaf den allereersten flacon Kruschen voelde ik al een verbetering en tegenwoordig ben ik absoluut vrij van pijn en slaap 's nachts uitstekend. Van deze verklaring mag U naar goedgevoelen gebruik maken, want ik ben nu uiterst dankbaar voor het succes dat ik verkregen heb.” Mevr. H. C.

Zoovele pijnen waaraan de menschen lijden, hebben alle een en dezelfde oorzaak — hardlijvigheid. Niet alleen geregeld maar ook volledig moeten dagelijks alle afvalproducten der spijsvertering verwijderd worden. Ischias, evenals spit en reumatiek worden meestal veroorzaakt door een teveel aan urinezuur, hetwelk zich heeft opgehoopt. Kruschen Salts zal dit overtollige urinezuur en andere afvalstoffen, die de gezondheid benadeelen, langs de natuurlijke wegen, zacht en volkomen verwijderen. En omdat de „kleine, dagelijksche dosis” Kruschen Salts Uw inwendige organen regelmatig en volkomen vrijhoudt van alle afvalproducten kunnen kwaadaardige stoffen als urinezuur zich nooit meer ophoopen.

Kruschen Salts is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten à f 0.90 en f 1.60 per flacon, omzetbelasting inbegrepen. Stralende gezondheid voor één cent per dag. (Ingez. Meded.).

inzicht hebben in de structuur onzer moderne maatschappij, en dezelfde overtuiging, dat veel hierin niet deugt voor hun kinderen, en toch bij de opvoeding precies omgekeerd te werk gaan. De een zal als de moeder van den rector, alleen maar afhouden en verbieden, doch er niets anders voor in de plaats geven. Wanneer de rector later terugdenkt aan de huiskamer, waarin hij zijn jeugd doorbracht, ziet hij die als een volkomen nette en correcte, maar ook volkomen kille ruimte. Kil, zelfs al brandde 's winters de groote, porceleinen kachel. Zoo kunnen ook wij, ouders, de atmosfeer voor onze kinderen kil maken.

Maar de ander, die ook zijn kind wil bewaren voor de gevaren van het moderne leven, maakt het voor dat kind thuis zoo gezellig, dat het naar andere geneugten niet taalt. En wanneer het, onder geworden, dat andere toch wel eens meemaken wil, voelt het de bedompte, zweele atmosfeer hiervan als een lucht, waarin het niet kan ademen. Thuis leerde het andere en betere vreugden te waardeeren.

Omdat ik begon met mijn artikelje te verbinden aan een boek, eindig ik ook hiermee, en wijs ik u op den jongen, die geteekend wordt in het verhaal van mevrouw Van Hille-Gaerthé: „De plaats, waarop gij staat”. Die jongen wilde, in zijn moeilijken tijd, ook wel eens met zijn kameraden een avondje uit. En zijn moeder laat hem gaan. Maar het wordt voor dien jongen een teleurstelling, omdat hij deze soort vreugden niet kon waardeeren. Thuis was hij iets beters gewend. Denkt ge, dat die moeder ditzelfde had bereikt, wanneer haar kind niet haar liefde had gevoeld in alles wat ze deed, maar ook in alles, wat ze verbood? J. M. W.-W.

HOUDT U VAN

een lekker kopje Thee?

VRAAGT EENS PRIJS BIJ

THEEHANDEL FOCKE S. KLEIN

OUDKERKHOF 48 - UTRECHT

ONZE KLEEDING

V. 348: MEISJESJURK VOOR DEN LEEFTIJD VAN 12 JAAR.

Weer „van oud nieuw”. Deze jurk kan heel goed van een damesjapon of misschien ook wel van een flinken damesmantel gemaakt worden. Slaagt alles goed, dan wordt de moeite ruimschoots beloond.

Een model japon met lage taille is hiervoor wel heel geschikt. Als de mouwen van de japon of den mantel versleten zijn, dan kunnen de benodigde mouwen misschien ook nog uit de rokbanen geknipt worden. Komt het dan beter uit een aparte boven- en ondermouw te knippen, dan is het geen bezwaar de elleboognaad volgens de stippellijn door te teekenen. Het bovenste gedeelte, dat onder de pofmouw komt, mag ook van voering gemaakt worden. De pas- en pofmouwjes zijn van gewerkte stof. Hiervoor kunnen we ook een gedragen blouse gebruiken. Koopen we nieuwe stof, dan is 0.55 m van 80 à 90 cm breedte genoeg.

Op bijgaande teekening vinden we de deelen als volgt: fig. 1 is het voorpand; fig. 2 het ruggand; fig. 3 de mouw; fig. 4 de kraag; fig. 5 de voorbaan; fig. 6 de achterbaan; fig. 7 de pofmouw.

Er is gerekend op een halve bovenwijdte van 41 cm; een halve heupwijdte van 47 cm; geheele voorlengte van 0.39—1 m; geheele achterlengte van 0.37—0.98 m; mouwlengte 56 cm.

Patronen, met alle noodige aanwijzingen, f 0.60. Voor een andere maat dan door ons hier beschreven f 0.65. Alles fr. p. p.

GEZ. BALDER,

Broek op Langendijk 424. Postr. 166589.

KATTEBELLETJES

DOOR H. RINGELENSTEIN

Scherphuis was uitgeweest; Scherphuis had een „spreker” gehoord; Scherphuis zat vol kritiek.

„Is me dat een manier”, mopperde hij. „De heele rede van meneer was een aaneenschakeling van citaten. Die man maakt geen preek, hij knipt 'em!”

„Daar meende ik een hartig woordje van protest tegen te moeten doen hooren — en omdat ik net in een stemming was van „kort maar krachtig”, zei ik: „Bestaat niet!”

„Bestaat niet?” herhaalde Scherphuis m'n woorden. „Wat bestaat niet?”

„'n Geknipte preek”, beweerde ik.

„Niet? Nou, geef jij 'n tekst — ik knip er de preek onder”, bood-ie aan met 'n hautain gebaar van minachting.

Ik weet niet, of ik er goed aan deed dit voorstel te acceptereen — misschien zat in m'n aanvaarden de goeie bedoeling m'n collega z'n minachtende critiek en zelfvoldane bereidvaardigheid in te peperen door hem voor de mislukking te plaatsen van z'n overmoedig aanbod — in allen gevalle, met 'n blik naar z'n wrevelig gezicht, zei ik:

„'n Tekst? Nou, hier heb je er een:en de aarde was vervuld met wrevel.....”

Hij heeft het klaar gekregen — eerder dan ik gedacht had. En anders dan ik gedacht had. Over z'n gefoeter, dat de aanleiding was, heb ik niet meer gesproken — z'n geknipte preek was beschamend en ontroerend en practisch..... Al was 't niet meer dan een leekpreek.

Dat bleek uit z'n knipsels, die hij heelemaal niet uit commentaren of preekbundels had, maar doodgewoon uit 'n paar avondbladen. Zoo was de preek:

Tekst:en de aarde was vervuld met wrevel.....”